

خداوند متعال وقتی انسان را آفرید از نظر
جسمی تجهیزاتی همانند چشم و گوش و زبان در
او قرارداد تادر پرتو این تجهیزات طبیعی راه را از
چاه تشخیص داده، از انحراف و سقوط محفوظ
بماند. بموازات این حواس ظاهری روحيات
بسیار ارزندهای همانند عفت و حیا و غیره به او
ارزانی داشت تا با برخورداری از این منابع
درومندی در برابر هویت های نفسانی ایستادگی
نماید.

انسان ها همانطور که با جسم ظاهر قادر
به دین هستند با چراغ عقل و برخورداری از
روحیاتی همانند حیا و عفت از پلیدی ها و اعمال

زشت دوری می گزینند.

امام جعفر صادق عليه السلام فرمود: **الْحَيَاةُ مِنَ الْأَيْمَانِ وَ الْأَيْمَانُ فِي الْجَنَّةِ حَيَاةٌ وَ شَرَمٌ**
بخشی از ایمان است و ایمان جایگاهش
بیهشت برین است.

رسول خدا فرمود: حیاء و شرم بردوگونه است :
قالَ رَسُولُ اللَّهِ (ص) الْحَيَاةُ مِنَ الْأَيْمَانِ وَ حَيَاةٌ عَقْلٌ وَ حَيَاةٌ حُمُقٌ فَحَيَا الْعُقْلُ هُوَ الْعِلْمُ وَ حَيَا الْحُمُقُ هُوَ الْجَهَلُ يعنی حیاء بردونوع است اول حیا و شرم راستین و معقول، چنانچه انسان ها براساس فطرت باید از اعمال زشت و ناروا ابراز تنفس کرده ازانجام آن خودداری بورزند، چنین حیائی رهایا، عقل گویند.

نوع دیگری از حیاء وجود دارد که می توان آن را جزء روحيات منفی انسان بحساب آورد مثل اینکه کسی چیزی را نداند و از سئوال کردن از دیگران دچار شرم گردد و بعارت دیگری چنین شخصی دچار کمروشی است و این روحیه علاوه بر اینکه مطلوب و سودمند نیست بلکه زیان آور نیز می باشد و آدمی را لاستکمال و پیشرفت باز می دارد. امام جعفر صادق عليه

علم کم رویی

خودکان

پژوهشکار علوم انسانی
پرستال جامع

السلام فرمودند :

مَنْ رَقَّ وَجْهَهُ رَقَّ عِلْمُهُ هر که از سؤال کردن
دچار شرم و خجلت گردد از کسب علوم محروم
مانده نمی تواند به ذخایر علمی دست یابد .

علل کمروئی

بامطالعات و بررسی های دقیق باین واقعیت
پی می بریم که عارضه کمروئی معلول شرایط
محیطی است و از خارج بدانسان تحمل می گردد
چنانچه دروغگوئی نیز جزو فطرت انسان نبوده
بلکه کودک آن را از محیط خارجی اکتساب
می نماید . در این مقاله سعی شده بطور اختصار
به علل کمروئی اشاره شود نا پدران و مادران
و مریان با برطرف کردن آن علل و عوامل کودکان
رابا روحیات ارزنده فطري پروردۀ ساخته آنها
را از هرگونه روحیه منفی و زیان باز برکنسار
دارند .

۱ - کودکانی که در محیط خانه از امیت
حاطر برخوردار نمی باشند و دائمآ "بین بدر
ومادرشان جنگ وجود دارد ، تعادل
روحی خودرا از دست داده به اینزا و کمروئی
روی خواهد آورد و از اعتماد و صلابت کودکان
سالم محروم خواهد ماند .

۲ - کودکانی که براثر ضعف هوشی توسط
پدران و مادران تحفیر و کوبیده می گردند
بتدریج دچار دلسوزی و نامیدی می شوند .
اینگونه کودکان براساس توبیخ های فراوان
دچار افسردگی شده نمی توانند از نیروهای
دروی و روحی خود بخوبی استفاده نمایند .
چنین کودکانی در برخورد با واقعیت های
زندگی در خود احساس خجلت و شرمندگی
می نمایند و نمی توانند همانند دیگران به

بیوائی و تحرک بپردازند . در محیط مدرسه
برخی از همین گونه کودکان آنچنان گرفتار
کمروئی هستند که نمی توانند در برابر شاگردان
کلاس بخوانند انشاء خود بپردازند .

۳ - یکی از عواملی که شدیداً روحیه
کمروئی را در انسان بوجود می آورد توبیخ و
ملامت کردن در حضور دیگران است . علی
علیه السلام در فرازی می فرماید : نُصْحُكَ فِي
الْمَلَأَ تَقْرِبُ راهنمائی و ارشاد فردی در
برابر دیگران بصورت ملامت و توبیخ درآمده
شخصیت اورامتزلزل خواهد ساخت . بدیهی
است کسی که شخصیتش لطمہ دیده باشد جراءت

چنود معطوف داشته آنان را از شرکت در بسیاری از امور بازمی دارند. درنتیجه، چنین کودکانی پس از گذشت زمان افرادی کمرو و کم جراءت بارخواهد آمد. در محیط مدرسه به مشابه اینگونه کودکان برخورد می نماییم که تها هنرشن درس خواندن و نمره خوب گرفتن است در عوض کمترین عرضه وابتکاری در آنان دیده نمی شود. روی این اصل پدران و مادران باید همه ابعاد وجودی کودکان خودرا پرورده سازند همینطور که به پرورش ذهن و فکر آنان افدام سی کنند باید به جنبه های اجتماعی آنان نیز توجه داشته آنها را تقویت نمایند. زندگی فردای کودکان تنها به رشد ذهنی و فکری کودکان وابسته نمی باشد بلکه به عرضه و شهامت و حرارت نیز احتیاج فراوانی دارد.

چکونه می توان با کمروی مبارزه کرد؟

کودکانی را که براثر عوامل ذکر شده دچار

و شهامت طبیعی را از دست می دهد و دچار کمروی می گردد و در اجام کارها همیشه دست او لرزیده دچار شک و تردید خواهد بود و جرأت کافی را نخواهد داشت.

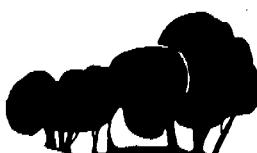
۴ - استهزا و مسخره کردن کودکان موجب می گردد که طرف مقابل دچار خودباختگی شود. بدیهی است شخص خودباخته قادر نخواهد بود از ذخایر وجودی خود بهره بگیرد درنتیجه راه انزوا در پیش گرفته شهامت و شجاعت زندگی کردن را از دست خواهد داد. دختری که بمدرسه می رفت چون نمره املاء فارسی او همیشه دو و سه می شد و معلم و بجهه ها او را مسخره می کردند ترک تحصیل کرده، بمدرسه نرفت چون توانایی مقابله با استهزا، دیگران را نداشت. بعدها یک معلم واقعی با این امر بپرسد زنده کرده، اورا روانه مدرسه ساخت.

۵ - در مواردی برخی از پدران و مادران تمام هدف خودرا روی درس خواندن فریزندان

روحی و روانی کودکان راشناسایی نمایند و تلاش وسیع در بعد رشد ذهنی و فکری نباید آنان را از تلاش و کوشش در پرورده ساختن سایر روحیات باردارد. درنتیجه کودکان در عین برخورداری از تحصیلات به همه فنون اجتماعی آشنائی پیدا کرده، افرادی فعال و کوشان بارآمده از قبیل مسئولیت‌ها شانه خالی نخواهند کرد و بتدريج حرجات و قدرت‌زنگی کردن در آنان رشد خواهد کرد.

۵- پدران و مادران باید بدانند تنها عامل موفقیت کودکان در بعد رشد تحصیلی نمی‌باشد بلکه بهره‌گیری از تحصیلات نیز احتیاج به روحیات اجتماعی و روحیه جراءت و سازگاری و مقاومت دارد. پس به موازات پرورش های ذهنی باید به تقویت روحیات اجتماعی کودکان نیز اقدام نمائیم تا انسان کامل و متعادل تحویل اجتماع داده باشیم. فراموش نکنیم بسیاری از نوعی دنیا در برخی از جهات دارای نقص و نقصانی بوده‌اند ولی شناسایی ابعاد مختلفی وجودی آنان و پرورده ساختن آن ابعاد را بنویس را به رویشان گشوده است. کمال الملک نقاش چیره دست در ریاضیات و هندسه و تاریخ و چهارمی از همه عقب تر بود ولی معلم نقاشی بنوی اورا در نقاشی تشخیص داده، به پرورش آن پرداخت.

مجید رسید بور

کمروئی شده‌اند می‌توان با توجه به نکاتی که در زیر آنها اشاره می‌شود بازسازی کرد:

- ۱- پدران و مادران و مردمان و معلمان باید نکته باید توجه داشته باشند که همه انسان‌ها دارای ارزش می‌باشند منتهی ارزش‌های آنان همانند معادن یکسان و برابر نمی‌باشد، برخی در بعد پرورش ذهنی و فکری توانائی بیشتری نسبت بدیگران دارند ولی همان عده‌ای که از نظر رشد ذهنی کارشان ایده‌آل نمی‌باشد با بررسی ها معلوم می‌گردد که در سایر ابعاد وجودی دارای منابع سرشاری می‌باشند برگزترها باید ابعاد گوناگون وجودی انسان‌ها را شناسائی کرده، از همان راه آنان را مورد تائید قرار دهند. بدیهی است هر انسانی وقتی از یک سو مورد تشویق و تائید دیگران قرار بگیرد جراءت و ابتکارش فزون شده تزلزل و کمروئی ازاو بر طرف خواهد شد.

- ۲- پدران و مادران و معلمان باید بدانند که با سرگفت زدن هاویه رخ کشیدن ناتوانی های فرزندان هرگز نمی‌توان آنان را به حرکت و پویائی و ادار ساخت، بلکه بجای اینکار بکوشیم جنبه‌های مثبت آنان را بیان و عرضه کنیم و از این گذرگاه آنان را تشویق نمائیم. بدون تردید این تشویق ها در آنان اشتر گذاشته، خودشان بتدريج ناقص خود را بر طرف خواهند کرد.

- ۳- سعی کنیم در مواردی بفرزندان ویسا شاگردان در حذف توانائی آنان مسئولیت بدھیم. مسئولیت پذیری آدمی را به تحرک و فعالیت و امیدوارد، بجای کمروئی و تزلزل، روح امید و نشاط را تقویت می‌نماید و درنتیجه روحیه اعتماد و اتكاء بنفس در آنان فزون تر خواهد شد.

- ۴- پدران و مادران باید بکوشند همه ابعاد